

ki ga zmore. Če ga ne mara ali če nagaja za to srenji, za-nj pride kakor navlašč prav — posilna delalnica.

Ako bodo naši župani povsod in vestno tako ravnali, ni, če sodimo po človeški, mogoče, da bi ta postava o posilnih delalnicah ne storila dobrega sadu.

(2)

K tisočletnici smrti sv. Metodija.

Apostola Slovanov, sv. brata Ciril in Metodij sta sicer velika dobrotnika celemu slovanskemu narodu, kateremu sta prižgala luč sv. vere ter položila temelj njegovi izobrazbi, in zato se letos tudi vsi Slovani tisočletnice smrti sv. Metodija manj ali več vdeležujejo; vendar mi Slovenci še imamo posebne uzroke, spomin smrti sv. Metodija hvaležno obhajati in se te tisočletnice po mogočnosti vdeleževati, kajti, kakor ustno izročilo trdi in tudi zgodovinski viri ne nasprotujejo, sv. Metodij je svoje dni po naših krajih potoval, naše prednike učil in v naši bližini dalje časa stoloval; tudi jezik, katerega je on govoril in v katerem je sv. knjige pisal, je naši slovenščini najbolj podoben, zato ga naš učeni rojak dr. Miklošič vedno staroslovenščino imenuje.

Na den smrti sv. Metodija, ki se je letos na Velikonočni pondeljek dne 6. aprila po pretečenih 1000 letih na njegovem grobu v Velehradu posebno slovesno obhajal, menda ni bilo nobenega Slovenca zraven, ker takrat ni bil za tako daljno božjo pot ugoden čas; zato pa se zdaj, kakor slišimo, mnogo Slovencev pripravlja na božjo pot v Velehrad, kder truplo sv. Metodija počiva, da bi ondi 5. julija na god sv. Cirila in Metodija, za se in za celi slovenski narod sv. bratoma dolžno hvalo in čiščenje skazali.

Mnogim drugim pa, ki bi tudi srčno radi to božjo pot opravili, ne dopuščajo okoliščine, da bi na Metodijevem grobu sv. brata počastili, kajti od nas je na Velehrad tako daleč, da je treba za to pot precej časa in denarja žrtvovati, česar pa mnogi Slovenci ne zmorejo.

In vendar bi se tudi ti radi te redke slovesnosti kakorkoli vdeležili. Ali jim je sploh to mogoče in kako?

V naslednjem podajam le nekatere osebne misli, kako bi se naj tisočletnice smrti sv. Metodija tisti Slovenci vdeleževali, katerim ni mogoče na grob sv. Metodija v Velehrad in bodo toraj god sv. bratov Cirila in Metodija doma obhajali.

Srečen slučaj je, da se bo ravno letos god sv. Cirila in Metodija v nedeljo obhajal. Ta okoliščina sama na sebi je že dovolj tehten vzrok za dušne pastirje in verno ljudstvo, da ta den božjo službo v čast sv. Cirila in Metodija slovesniše obhajajo, da dušni pastirji v pridigi vernim razložijo pomen tisočletnice smrti sv. Metodija, in da se ta den kot praznik v cerkvenem in narodnem obziru obhaja.

Kresi užgani na predvečer goda sv. slovenskih

apostolov, cerkveni obhodi pred božjo službo, procesije na kakšno domačo božjo pot, sv. misijoni po farah v čast sv. Cirila in Metodija z namenom, da bi se kmalu vsi Slovani združili v edino zveličalno katoliško cerkev, bi gotovo veliko pripomagali, da bi se ta tisočletnica dostojno med Slovenci obhajala, da bi se čiščenje slovanskih apostolov med slovenskim ljudstvom bolj vdemačilo in širilo.

Pri tej priliki naj bi se tudi znana bratovščina sv. Cirila in Metodija priporočala in njeni namen razlagal in v bodoče bi se naj spet vsako leto vsaj enkrat uspeh te bratovščine od njenih voditeljev po časnikih naznanjal.

Tudi bi bilo lepo, ko bi pri sv. krstu ali pri sv. birmi bolj pogostoma otrokom imena teh dveh svetnikov dajali, saj ste imeni „Cirilek“ ali „Metodek“ za naš jezik in uho ravno tako prijetni, kakor postavim Franček ali Tonček.

Če bodo začeli starši svojim otrokom ta dva svetnika za patrone izbirati, tedaj bodo se tudi podobe teh slavnih svetnikov med ljudstvom bolj širile in s tem tudi njuno čiščenje množilo.

To bi bila samo nekatera sredstva, po katerih bi se zamogli vsi Slovenci tudi doma vdeleževati redke pa imenitne tisočletnice smrti sv. Metodija na Velehradu. Po takih in enakih slovesnostih bi si ohranili živ spomin na to velikansko cerkveno slovesnost, spodbudili bi se k večji hvaležnosti in k večjemu čiščenju do sv. Cirila in Metodija, ki sta bila na zemlji naša apostola in sta zdaj v nebesih naša priprošnika.

+

Gospodarske stvari.

Gozd in njegov vpliv na kmetijstvo.

O gozdnem vplivu na razne stroke kmetijstva je prinesel nek Graški gospodarstveni list sostavek, kateri je tako izvrsten in za kmetovalca tako podučljiv in važen, da si ne moremo kaj, da bi ga ne podali tudi v slovenski obleki svojim častitim bralcem.

Omenjeni list pravi: Vlaga in toplota ste glavna pogoja vsega življenja, to hoče reči, da je za vsako življenje mokrote in pa toplote potreba. Kjer pomanjkuje vode, tam se posuši vsaka posejatev, kjer pa ni toplote, tam ne dozori nobena rastlina. Kakor pa je gozd na vlažnost silnega vpliva, tako tudi na toploto.

Vročega poletnega dneva gremo radi v gozd, da se nekoliko ohladimo in po zimi se delavci sred gozda bolje počutijo in manj trpijo, ker je tukaj toplejše, nego na širokem prostem polju; zopet pa, kedar se podamo na kako visoko goro, kjer ni hiše ne bajte, prenočujemo rajši sredi gozda med drevjem, nego pod milim nebom, ker nas gozd mraza in vetra varuje. Ti resnični dogodki nam pričujejo, da se v gozdih skrajnosti vročine in mraza krhajo in da se toplota tako bolj enakomerna napravi. Če prašamo po uzrokih teh prikazni, pridemo do